तत्र 'उक्तराजादेशं तं स्थितसंवित् स सूपकृत्
राजपुत्रं क्षुरिकया सद्यः साहसिको ऽबधीत् । 207
तन्मांसैः साधितं तेन भोजनं च कृतार्चनौ
अभुञ्जाताम् अजानन्तौ तत्त्वं राज्ञी नृपस् तथा । 208
नीत्वा च सानुतापस् तां रात्रिं राजा ददर्श सः
प्रातः कुण्डलहस्तं तं फलभूतिम् उपागतं । 209
विभ्रान्तः कुण्डलोद्देशात् तं च पप्रच्छ तत्क्षणं,
तेन 'आख्यातस्ववृत्तान्तः पपात च भुवस् तले । 210
हा पुत्र 'इति च चक्रन्द निन्दन् भार्यां सह आत्मना,
पृष्टश् च सचिवैः सर्वं यथातत्त्वम् अवर्णयत् । 211
उवाच च 'एतद् उक्तं तत् प्रत्यक्षं फलभूतिना,
भद्रकृत् प्राप्नुयाद् भद्रम्, अभद्रं च 'अप्य् अभद्रकृत् । 212
कन्दुको भित्तिनिक्षिप्त इव प्रतिफलन् मुहुः,
आपतत्य् आत्मनः प्रायो दोषो ऽन्यस्य चिकीर्षितः । 213
पापाचारैर् यद् अस्माभिर् ब्रह्महत्यां चिकीर्षुभिः
स्वपुत्रघातनं कृत्वा प्राप्तं तन्मांसभक्षणं । 214
इत्य् उक्त्वा बोधयित्वा च मन्त्रिणः स्वान् अधोमुखान्,
तम् एव फलभूतिं च निजे राज्ये ऽभिषिच्य सः । 215
राजा प्रदत्तदानः सन् अपुत्रः पापशुद्धये
सभार्यः प्रविवेश 'अग्निं दग्धो ऽप्य् अनुशयाग्निना । 216

Digitized by Google